

[Arbejds- og socialministeren.]

i et udvalg at drøfte de forskellige problemer med det ærede medlem, idet jeg dog gerne vil fremsætte den betragtning, at jeg håber, det på dette og andre områder må resultere i, at vi får ført den sociale forsorg ind på det mest bæredygtige grundlag. Og det er jeg også sikker på — udfra mit kendskab til det ærede medlems partis synspunkter — vil kunne lade sig gøre.

Jeg takker det ærede medlem hr. Asger Jensen for det venlige tilsagn om at ville medvirke til gennemførelsen af lovforslaget.

Jeg vil så gerne føje nogle bemærkninger til det, der har været fremført af andre ærede ordførere.

Til det ærede medlem hr. Strøm vil jeg gerne sige, at jeg er selvfølgelig ikke ukendt med, at der kan være vanskeligheder for visse arbejdsløsheds-kasser — også andre ærede ordførere har været inde på denne betragtning —, men jeg vil dog gerne understrege det, som det ærede medlem hr. Lorentzen fremførte heroppefra, at karrig kan man ikke sige, at samfundet har været overfor denne forsikringsgren. Hvis man tager runde tal, har vi vel lov at gøre det op i dag sådan, at af de ca. 200 millioner, som administreres gennem arbejdsløsheds-kasserne, stiller samfundet, staten og kommunerne, vel 90—100 mill. kr. til rådighed. Det er det bidrag, man kommer med overfor denne sociale foranstaltning, arbejdsløsheds-kasserne.

Dernæst vil jeg gerne have lov at sige, at overfor den afgørende arbejdsløsheds-kasse, når vi taler om vanskeligheder, nemlig arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse, forholder det sig sådan, at hvis man ser på den procentdel, som arbejdsmændene har betalt i kontingent af indtægten, så har den i de tre foregående år været 3,8, 3,6 og 3,6 pct., medens vi i dag står med en procent på 3,4. Jeg vil dog gerne have lov at understrege, at jeg kommer ikke med mit forslag på en baggrund, hvor økonomien i forhold til tidligere år strammes for den enkelte forsikrede i arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse. Dermed siger jeg selvfølgelig ikke, at den hellige grav er vel forvaret, men således ligger altså tallene, og det vil jeg gerne fremføre på baggrund af det, der har været sagt her.

Dernæst vil jeg gerne tilføje, at det er selvfølgelig rigtigt — det ærede medlem hr. Aage Fogh var også inde på det —, det er fuldkommen rigtigt, at den faglige opdeling her i landet har formet sig sådan, at af de, jeg ved ikke, om vi kan regne med

630 000—640 000 fagorganiserede arbejdere, har arbejdsmændene vel de 240 000, og da det oven i købet er personer, som er, om jeg så må sige, de økonomisk svageste stillede, der samles herunder, er det ganske klart, at der kan opstå et sådant problem for en sådan kasse, og jeg skal ikke benægte, at man på et vist tidspunkt kan komme til at stå overfor problemer omkring arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse. Jeg mener, at det, jeg har sagt, retfærdiggør, at man i øjeblikket fremkommer med det forslag, jeg her har stillet.

Det kunne være interessant — men tiden er ikke til det — at fremkomme med nogle principielle betragtninger om selve arbejdsløshedsforsikringen og fagopdelingen. For hvis vi sammenligner den kasse, som henregnes til de vanskeligst stillede kasser, med arbejdsløshedsforsikringen andre steder, så forstår jeg meget vel det krav, eller så stærkt var det måske ikke, men den henstilling, der blev rettet, jeg tror, sidste gang arbejdsmændene havde generalforsamling i deres arbejdsløsheds-kasse, og hvor man stillede problemet op og sagde, at der må være et vist gensidighedsforhold indenfor arbejdsløsheds-kasserne. Vi har den store masse, den tunge byrde nedad, sagde man, medens andre har lettere ved at klare sig igennem. Jeg tror, det er et af de problemer, som vor tid også må tage op.

Jeg skal være den sidste til at bebrejde en arbejdsløsheds-kasse, at den konsoliderer sig, det er da klogt og fornuftigt gjort. Men stillet op således: arbejdsmændenes arbejdsløsheds-kasse på den ene side og så kasser også af et betragteligt omfang på den anden side, så er, såvidt jeg kan se, i det sidste år, for hvilket der er aflagt regnskab, driften blevet klaret for en trediedels vedkommende ved renteindtægter; det beder jeg om at man ser i forbindelse med, at samfundet overfor hele denne sociale foranstaltning, forsikringsgrenen, stiller et beløb på mellem 90 og 100 mill. kr. til rådighed. Og så kunne det også være, at man skulle tage en dybtgående undersøgelse af, om kravet, rejst af arbejdsmændene, om gensidighedsforsikringen indenfor arbejdsløsheds-kasserne, er berettiget.

Jeg har forstået på det ærede medlem hr. Strøm, at der er forskellige ting, der skal tales om i et udvalg, men jeg vil dog gerne have lov til at stille et spørgsmål til det ærede medlem. Jeg forstår udmærket hans ængstelse, set ud fra hans politiske synspunkt, ved at acceptere mit forslag — af økonomiske grunde. Jeg vil altså gå så vidt, at